

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁתַּת יִצְחָק | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 421

סיפור לשבת

"וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה'" (ויקרא ט, כד)

אמרו חז"ל (עירובין סג): רבי אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן... ותלמיד אחד היה לו לרבי אלעזר שהורה הלכה בפניו. אמר רבי אליעזר לאימא שלום אשתו, תמה אני אם יוציא זה שנתו ולא הוציא שנתו. אמרה לו: נביא אתה? אמר לה: לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא... כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה. סיפר הגאון רבי שמחה זיסל ברויא זצ"ל: אחד מגדולי הרבנים בארה"ב, היה מעורב בבחורות במחלוקת שהתגלעה בישיבת סלבודקה, בקובנה דליטא. לימים בתו התחתנה, ובנתה את ביתה, אולם פגעי הזמן שלחו בה את ידם, עד שלימים זנחה את ביתה וילדיה, והתחתנה עם גוי כושי רח"ל. כשהגיע פעם אותו רב לביתו של הגאון רבי יעקב רודרמן זצ"ל, פנתה אליו אשתו של רבי יעקב ואמרה לו: "העדיין הנכם זוכרים שכאשר היתה בשעתו המחלוקת, ישבתם פעם יחד עם עוד בחורים ושוחחתם על אודות המחלוקת, ובתוך כך נכנס למקום המשגיח הגה"צ רבי אברהם גרודז'נסקי זצ"ל, וכשראית אותו נכנס, אמרת בלחש ביטוי חריף של חוסר כבוד אודותיו.... "מי יודע" - סיימה - "אם לא בשל כך התרגשה ובאה עליך צרת הבת הנוראה הזו"...

כאשר שמע זאת אותו רב חשוב, פרץ בבכי מר, ואמר לרבנית כי דבר זה פרח מזכרוננו כליל, ואכן כל הימים תמה לעצמו על מה ולמה בא עליו האסון הגדול הזה, וכעת בהזכירה לו אותו מעשה חמור, בטוח כי אכן צודקת היא בהשערתה.

"וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים; דִּבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

זֹאת הַזִּוְיָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכֹּל הַבְּהֵמָה" (ויקרא יא, ב-ג)

להבין מהו הכפילות של "לאמר אליהם", אפשר לבאר על פי מאמר חז"ל הידוע "רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להן תורה ומצוות..." (משנה מכות ג, טז) וכפי פירוש רש"י ששקצים ורמשים בין כה וכה מאוסים אצל בני האדם ועשה מהם הקב"ה איסור תורה בכדי שיקבל עליהם שכר.

המשמעות העמוקה יותר בעניין זה הוא, על פי משל לאדם שהגישו לפניו כוס מים ובא חבירו וירק פנימה ולא רצה יותר לשתות מהם כיוון שחבירו ירק בפנים, לאחמ"כ בא הנחש והטיל בה ארס, הנה אם נשאל את פיו מדוע אינך שותה מהמים הרי לא יענה שהסיבה היא מחמת הרוק שהסיבה היא מחמת הרוק חבירו ירק פנימה אלא ענה שהרי יש בה ארס, על אף שגם קודם לכן לא רצה לשתות מחמת הרוק הרי סיבה זו אינה נחשבת כלל מחמת הסיבה היותר חזקה מפני הארס.

כמו כן בציווי הזה של התורה אומרת התורה שבני ישראל צריכים להיות בדרגה כזאת שהמאכלות האסורות אמנם מאוסות עליהם אבל ציווי ה' הוא כל כך חזק שהסיבה של המאוסות לא נחשבת כלל לעומתה כמו במשל הנ"ל שהסיבה העיקרית היא הארס ולא הרוק. זה מה שאמרו חז"ל "אל יאמר אדם אי אפשר באכילת חזיר, אלא אפשרי ואפשרי אבל הקב"ה ציווה שלא לאכלם" (ספרא ויקרא כ כו). לכן מדגישה התורה כאן "לאמור אליהם" שיאמרו לבני ישראל שכל הפרשה הבאה היא "וידבר ה'" מחמת ציווי הבורא.

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ה'

השגחה פרטית

אין לכהנים לחשוש מצרעת מדבקת ומשאר מחלות מדבקות, מפני שהם מושגחים בפרטיות יותר מכלל ישראל, ומחלות מדבקות מסוכנות רק לנעדרי השגחה פרטית ברמה כזו. כן כתב בעל "משך חכמה". כאשר ר"י - בעל התוספות - עסק בהלכות סימני עופות, זימנו לו מן השמים עוף לבית מדרשו, כדי שיוכל לבודקו וללמוד ממנו את הסימנים. כן סיפר בעל "הגהות מיימוני" (הו"ד ב"בית יוסף" יו"ד סימן פב): "כשעסק ר"י בהלכות - קודם אחד בא בישיבתו, ובדקו אותו ומצאו קורקבנו נקלף, ויש לו אצבע יתירה, אבל אין לו זפק, ולפי קבלת ר"ח יש לו להיות כשר".

השקעה

כה כתב רבי חיים ויטאל: "ענין ההשקבות שאומרים על נפשות הנפטרים 'מנוחה נכונה', היה מורי האר"י ז"ל מלעיג עליהם מאוד, והיה אומר, שלא היו מעלים נשמת המת, אבל לפעמים היו מורידים - אם אין נפש המת ההוא ראויה לכך".

השקעה

קיימים בעולם סוגים רבים של השקעות כספיות, אך ההשקעה הכספית המוצלחת ביותר, שסיכויי הרווחים בה גדולים יותר מכל השקעה כספית אחרת, היא נתינת צדקה. כן מרגלא בפומיה דמרן רבי יעקב ישראל קנייבסקי (הו"ד ב"תולדות יעקב" עמוד רי).

השקת כוסיט

העולם נוהג להשיק כוסות יין אחת בשניה תוך כדי אמירת לחיים. הסיבה לכך היא, משום שיין משקה חשוב הוא, ולכן יש להנות ממנו בכל חמשת החושים: ראייה, שמיעה, טעם, ריח ומישוש. העין נהנית מצבעו האדום והבורדו המושכים. חוש הריח נהנה מריחו המיוחד של היין. חושי הטעם והמישוש נהנים בשעת שתיית היין. ורק השמיעה חסרה, ולכן משיקים כוסות בשמחה, כדי להנות גם את חוש השמיעה. כן מבואר בספר ה"איגוד" (ה, 51).

ברם, יש סוברים, שיש בהשקת כוסיות משום מנהג הגויים, כמבואר בספר "שולחן ערוך המקוצר" (א, לה, ז) ובספר "יורה חטאים" (ד"א, אות כח).

ר"ת	יציאה	כניסה	יחוסלים
20:23	19:43	18:29	יחוסלים
20:20	19:45	18:46	תל אביב
20:23	19:45	18:39	חיפה
20:22	19:44	18:46	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך, והש"ס

רבי שלום לופס - רבה של עכו

חי ממעשר

עשרות שנים התמיד במתן הצדקות. אינספור ספרים של פנקסי המקאות שכלם הקדשו לצדקה נתחבו במגירותיו. אי אפשר היה לראות בין פנקסי ההמקאות אפילו לא הוצאה אישית אחת, את חשבונותיו הפרטיים, שתמיד הכילו סכומי כסף קטנים ביותר להוצאות מינימאליות, שלם במזומן. גם אלה שפנו אליו בבקשת עזרה, כשהם מודעים לעבדה שמדבר בגאון הרב שלום לופס, רבה של עכו, והוסיפו לו תארים כגון וכיאות לכבודו של תורה - לא העלו על דעתם שאת רב רבה של הצדקה הוא מפריש ממשכרתו האישית הנתנת לו קרב העיר. לא פעם קרה שבמקום להפריש מהמשכרת רק מעשר לצדקה, על פי הדין, נשארה בידו עשירית משכרת לצרכיו הקיומיים ההכרחיים, מעשר למחיתו שלו, לאחר שפזר את כל השאר בין נלכאים ונדכאים.

הקרו התיידה

כשהיו מגיעים אליו מכתבים בהם היה מצין: "ולכבוד הקדון בראשות הרב לופס שליט"א", היה חיוך של שעשוע מרפרר על פניו. וכי אינה קרן אני מחזיק בך שותיני שאל פעם את אחד ממקורביו. אנשים סבורים כי אני מחזיק בך שותיני קרנות צדקה וחסד. הם אינם יודעים שיש לי רק קרן אחת ויחידה, והיא מה שנאמר: והקרן קימת לו לעולם הבא... אותו מקרב שסיע לו

לטפל בכל הצדקות, מעיד שהרב מעולם לא ברר מהי היתרה שלו בבנק. כשרשם המקאות למטרות של צדקה וחסד, לא חשב כמה נשאר לו בבנק, ורשם בלי גבול ומחסום, ומבלי לדאג מה יהיה אם לא יהיה כסוי. תמיד היה כסוי. אני כותב את ההמקאות והקב"ה מכסה אותם, היה נוהג להתבטא.

להתפלל על הצדקה

ערמת הבקשות לקבלת תרומות שהתגבהה על שלחנו של רבי שלום באותו יום, היתה גבוהה מערמת שטרות הכסף שהיו ברשותו. רבה של עכו ישב בחברת אברך מתלמידיו, והשנים חלקו את הכספים לנזקקים השונים, ששטחו את בקשותיהם במכתבים שמענו אליו. אך הכסף שעל השלחן לא נבע ממעין בלתי נדלה, ובשלב מסוים אול. ברשימת הנצרכים עדין נותרו מספר בקשות קורעות לב, והרב גמלא בצער. "חסרים עוד כשלושת אלפים שקלים", נאנח האברך ופרש ידיו לצדדים בחסר אונים. יאין בריחה אלא להשאיר אותם לפעם אחרת. רב העיר לא הגיב, אלא נגש אל ארון הקדש, הפשיל את הפרכת, פתח את הדלתות וטמן ראשו בתוכו, מעתיר מכל לבו. כעבור דקות ארכות סגר את הארון והציץ בשעונו. הוא חזר אל מקומו, פתח את הגמרא, והמשיך ללמוד עם האברך כאלו לא קרה מאומה. לאחר מחצית השעה הופיע בבית הכנסת יהודי, ושלף מכיסו שלושת אלפים שקלים. הוא הניח אותם על השלחן, אינו מודע להתרגשות שהם מחוללים ואמר בפשטות: "לפני כחצי שעה לערך, החלטתי לתת את הכסף לצדקה. חשבתי לעצמי שלא כדאי להשהות את הענין, ולכן הגעתי לכאן עכשו, כדי לא להחמיץ את

המצוה. האברך שישב לצדו של הרב פלט קריאת הפתעה, משתאה נוכח המצוה. רבי שלום התחנך. והוא אשר אני אומר תמיד. אני כותב את ההמקאות והקב"ה מכסה אותם... הקב"ה מביא את הכסף, ואני טומן אותו מתלמידיו, זוכר כיצד הגיע פעם לבית הכנסת בצערי יום ששי, ומצא שהרב יושב ולומד, אך פניו מפיקות צער גדול ונכר היה שדבר מה נורא מציק לו. קרה משהו, כבוד הרב? העז לשאל. רבי שלום נשא אליו עינים שים של כאב נשקף מהם, ואנחה עמוקה נפלטת מחוהו. קבלתי היום שבעה מכתבים מחתנים בני תורה המבקשים ממני עזרה, ויש בידי רק אלה שקלים (ישנים), תנה את צערו. ואני תוהה, איך אפשר לחלק לכל אחד מהם סכום כה מעט? אני רוצה שיקבלו סכום הגון, שיהיה להם לתועלת... ובעוד המלים על שפתיו, נכנס יהודי נוסף אל בית הכנסת, הניח מעטפה על השלחן, ונפרד מהרב לשלום בתנועת יד מהירה, בלי אמר ודברים. הרב פתח את המעטפה ושלף משם חפיסה עבה של שטרות. הם עברו בין אצבעותיו בנדיבות, כשר נתנאל בוקר מביט על המצוה, משתאה. עשרת אלפים שקלים! הכריז הרב והאשר הציף את כל כלו. ים הפאב נעלם, ואת מקומו תפסו הרון והגלה. הוא קם ממקומו ופצח ברקוד נלהב עם תלמידו. אדוננו אדון עולם! הכריז רבי שלום, הקב"ה עוזר לנו! לאחר מכן התישב חזרה במקומו, חלק את הסכום לשבעה חלקים, ושגר את המעטפות ליצדן. לנגד עיני התקיים מאמר חז"ל, (בבא בתרא ט. ט.), אומר ר' נתנאל בוקר: כל הרודף אחר הצדקה, הקב"ה ממציא לו מעות...

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י' | סעודות האצילות - גדלת ומעלת סעודות השבת

כל הבריאה שרה לה' ביום השבת

ובאר הזהר הקדוש (זוהר חדש בראשית כט ע"ב) שאף על פי שברא הקב"ה את כל המלאכים וחיות הקדש, ואת השמים וכל צבאם, וכלם היו מוכנים לשבח ליוצרים ולפארו, עדין לא היה פאר ושבח לפניו עד שנקנסה שבת, אז שקטו כלם ופצחו ברגה ושבח, העליונים והתחתונים, ואז ישב הקב"ה על כסא כבודו.

השירה מכפרת עוונות

והנה בזכות השירה לה' זכה אדם הראשון שהתכפר עונו ונצל ממות לחיים, כמו שכתבו חז"ל (פרקי דרבי אליעזר פרק יח): אמר אדם הראשון, ממני ילמדו כל הדורות - שכל מי שהוא משורר ומזמר לשם עליון ומודה פשעיו ועוונותיו, נצול מדינה של גיהנם, שנאמר "טוב להדות לה'".

ובאר האלשיך הקדוש (ויקרא טז) שבמזמור זה רמזו שכל נחמתו ושמחתו של אדם הראשון לאחר חטאו, היתה מעלת דוד המלך אשר היה גלגולו של אדם הראשון - אשר הוא עתיד לשיר ולשבח ולזמר לשם עליון, ובכך יתקן את כל אשר חטא והענה אדם הראשון, כמו שכתוב (מזמור צב ד): "עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור".

כח השירה לתקן את חטא אדם הראשון

וכתב עוד האלשיך הקדוש (מיכה ה) שבכחם של השירות והתשבחות אשר נאמרו ע"י דוד המלך בעשרה מיני נגינה - עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור - לתקן את כל העשר קללות שנתקלל העולם - שנברא ע"י עשרה מאמרות - והתקלל ע"י חטאו של אדם הראשון.

אבות ובנים

6. מי התחתן עם בתיה בת פרעה?

- יהושע בן נון.
- כלב בן יפונה.
- צוריאל בן עמישדי.
- משה רבינו.

7. מי היה בעל מחלוקתו של הלל לפני

שמאי?

- יהושע בן פרחיה.
- יהודה בן תימא.
- מנחם.
- ניתאי הארכלי.

8. מה שורש נשמתו של ירמיהו?

- שלמה המלך.
- חזקיהו המלך.
- דוד המלך.
- אחיה השילוני.

9. באיזה מקום נתנו הפלישתים כבוד

לארון ברית ה'?

- בעיר אשדוד.
- בעיר אשקלון.
- בעיר קריית גת.
- בעיר עזה.

10. מי הייתה אשת ריש לקיש?

- אחותו של רבי יהודה.
 - בתו של רב חסדא.
 - אחותו של רבי יוחנן.
 - בתו של רב אשי.
- תשובות

1. כמה בנים היו לו לאהרן הכהן?

- 4
- 10
- 2
- 5

2. איך קוראים לדג שטעמו דומה לטעם בשר חזיר?

- לוקוס.
- נסיכה.
- קרפיון.
- שיבוטא.

3. מי היה רבי מימון?

- אביו של הרמב"ם.
- אביו של הריטב"א.
- אביו של הר"ף.
- בנו של הרא"ש.

4. איך קראו לאשתו של שאול המלך?

- רבקה.
- מיכל.
- אחינועם.
- לאה

5. איזה מקום בארץ ישראל היה גבוה יותר ממקום בית המקדש?

- בית וגן.
- עין עיטם.
- גוש דן.
- הר עזאזל.

1' 6' 8' 2' 9' 5' 4' 3' 2' 1'

"דברו אל בני ישראל לאמר, זאת החיה אשר תאכלו מפל הבהמה אשר על הארץ". (ויקרא יא, ב).

(התשע"ג) נ"ל בס"ד: פרשת מאכלות אסורות פותחת בפסוק זה: "זאת החיה אשר תאכלו" – סופי תיבות אותיות תורה, לרמז שכל ידי שתחילה אוכל מאכלות אסורות, בסוף נהיה לבו אטום ואינו מבין ומקבל את דברי התורה, כמו שאמרו חז"ל בפסוק דלקמן (ויקרא יא, מג) "ונטמתם במ" – חסר א' כתיב, אל תקרי "ונטמתם" (לשון טומאה) אלא "ונטמתם" (לשון טמטום ואוטם הלב).

וזו לשון הגמרא במסכת יומא (לט, ה): תנא דבי רבי ישמעאל: עברה מטמטמת לבו של אדם, שנאמר (ויקרא יא, מג): "ולא תטמאו בזה ונטמתם בם" – אל תקרי "ונטמתם" אלא "ונטמתם". עכ"ל.

ופירש"י: "מטמטמת" – אוטמת וסותמת מפל חכמה. "ונטמתם" – חסר א'. עכ"ל.

אך על ידי שיאכלו רק מהטהורות, יבינו התורה ותכנס בלבם, והא בהא תליא, לימוד התורה ב"זאת החיה אשר תאכלו".

(התשע"ג) עוד אפשר לבאר רמז הכתוב, בדומה למה שהביא הרוקח בסוף הפרשה בפסוק "זאת תורת הבהמה", וזו לשונו: "זאת תורת הבהמה" – הלומד תורה, יאכל בשר. אבל עם הארץ אסור לאכל בשר. בפרק "מקום שנהגו" (פסחים מג, ב). עכ"ל.

וידועים סודם של דברים, כי אכילת הבהמות נועדה לתיקונם, ומי שאינו עוסק בתורה אינו יכול לתקנם. ולא אאריך בזה (ועיין בספר מדרש תלפיות ענף אכילה).

אמנם זהו שרמז כאן הכתוב: "זאת החיה אשר תאכלו" – ס"ת תורה, לומר שדווקא אלו העוסקים בתורה יאכלו מהחיות, אך לא עמי הארץ.

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

חומת הדת | פרק ד צריך להתחזק ולראות שלא תשתכח תורה מישראל

עוד אמרנו להעיר את לב האנשים באיזה דבר צריך להתחזק ביותר בזמנינו כדי שלא יתמוטט כבוד ה' ח"ו מן העולם. ידוע מה שאמרו חז"ל (תמורה יד) 'מוטב להפר תורה ואל תשתכח תורה מישראל'. וביאורו כי ח"ו מי שמיפר באיזה ענין אף שיוצרך ליתן לע"ל דין וחשבון ע"ז מ"מ עדיין הוא בכלל יהודי, אבל אם ח"ו תשתכח תורה מישראל לא נוכל לשער בדעתנו את סוף הדבר מה שיוולד מזה ח"ו. והנה כעת בעו"ה אנו רואין חדשות בארץ שבאיזה שנים שלפנינו היה דרכו של יצה"ר להסית אדם לאיזה עבירה, אבל לעצם התורה עדיין לא הגיע. וע"כ איש הישראלי שנשמתו הוא חלק אלוה ממעל כשמתחיל ללמוד ומוצא בה שהדבר שעשה הוא נגד רצונו הוא מתעורר לתשובה.

הגה"ק רבי חיים מצאנז זי"ע | יום ההילולא - כ"ה ניסן

כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש מבאבוב זצוק"ל מספר, שפעם היה הר"ר ליבוש מטארניגראד זצ"ל – אביו של כ"ק מרן מצאנז זי"ע אצל הרה"ק ר' משה מפשעווארסק זי"ע, ומצא אותו שקוע בדאגה עמוקה. כששאל אותו מדוע פניו נפולות אמר לו הרה"ק ר' משה כי יש לו שלוש בנות שהגיעו לפרקן, האחת כבר משודכת, אלא שבירו אין אף פרוטה להוצאות הנשואין. ר' ליבוש שאל אותו לאיזה סכום הוא זקוק, ועשה הרה"ק ר' משה חשבון ונקב סכום מסוים. הוציא ר' ליבוש את ארנקו וכפל ושילש על אותו סכום כדי שתהא ביד הרה"ק ר' משה להשיא גם את שתי הבנות הנשארות. הוא פנה אל ר' ליבוש ואמר לו במה אברכך. השיבו ר' ליבוש כי חננו ה' בכל ואינו חסר דבר. אמר לוהרה"ק ר' משה: "אם כן אברכך שתזכה להוליד בן קדוש וטהור אשר מלאכים ושרפים ירעדו מפניו". ואכן לתקופת השנה נתיימה ברכתו של הצדיק, ולר' ליבוש נולד בן – ה"ה כ"ק מרן הגה"ק ה"דברי חיים" זי"ע.

סיפר רבינו כ"ק אדמו"ר מסאטמאר ה"ברך משה" זצוק"ל בשם הרה"ק ר' מענדלע דעשער זצ"ל שפעם אחת בא איש פשוט בעל עגלה להרה"ק מצאנז זי"ע, והרה"ק מצאנז נתן לו עליה על אף שהגבאים לא רצו לעשות הוספות, וסיים בפרשת ערי מקלט "מות יומת הרוצח". ובמוצאי שבת לא רצו החסידים לנסוע עמו בפחדם שהוא רוצח, אבל הרה"ק מצאנז אמר שיכולים לנסוע עמו. וכמה שבועות אח"כ סיפר איש הנ"ל להרה"ק ר' מענדלע מדעש, שמעולם היה לו מדה קשה שרגיל היה להכות בביתו, ואף שהיה יודע שאין לעשות זאת לא היה בידו כוח המעצור, ומאז שהיה בצאנז נפסק ממנו עניין זה.

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

יש צדיקים שאמרו מפורש: 'שצריך להתחנן משהו לא טוב אז הוא ישתה קפה בלי סוכר! על זה לפני השי"ת, ובפרט לפני כל לימוד זה יכול לעזור לו קבלה כזאת. בכל אופן זה תורה ותפילה, שזכות המצווה תסייע לו יגרום לו להזהר פעם הבאה יותר. ויש עוד כל מיני רעיונות אתם תמצאו לבד מה יכול להביא אתכם שלא משתלם לדבר.

אם הוא יכול לכתוב מאמרים ובעצמו להעתיק דברים לכתוב - זה יעזור לו לחזק את הדברים אצלו ולחזור עליהם.

צריך לעשות 'חשבון נפש' בכל יום! ואם הוא חרד על חייו, יכתוב לעצמו ניסיון אחד (1) שהיה ביום זה בענין זה, והאם הוא התגבר עליו? או לא, נגיד היום יצא לו לדבר על משהו והוא נמנע, משהו פנה אליו לדבר לו על משהו - והוא נמנע או שהוא נכשל, לכתוב לו כמה פעמים נצל וכמה פעמים נפל, המאזן הזה יעזור לו גם כן לראות ולקחת אחריות.

צריך גם לא להתפעל אם הוא רואה שהוא לא מצליח לגמרי, ויש לו פקשונים מה שנקרא, כי כל רגע וכל משהו שהוא משתדל בזה - זה רווח עצום ונורא! ואפילו אם יעשה קרע'צ' מעומק ליבו, אנחה = קרע'צ' - זה כבר בוקע רקיעים ממש! צריך לדעת, לא לחשוב בשום פעם: 'שאני כבר לא צריך לעבוד על זה! אני יודע את כל ההלכות ואני כבר שומר את הפה...!' אלא צריך להקדיש לזה כל אחד לפי ענינו אם זה שעות, אם זה ימים, אם זה שבועות - עד שיוכל לכבוש את דיבורו לגמרי!

וצריך לקבל עליו קבלות; שאם הוא נכשל - מה עושים? אז הוא צריך להחליט: שהוא מסגף את עצמו; או שהוא גוזר תענית דיבור יום שלם או שעות, או שנותנים פה עצה אפילו נגיד הוא שותה קפה עם שתי (2) כפיות סוכר, מתי שהוא ידבר איזה

כמה עצות למעשה בענין שמירת הלשון העצה הגדולה והמועילה - זה הלימוד בספרים הקדושים 'חפץ חיים' וגם ספר 'שמירת הלשון', וצריך שיהיה חוק ולא יעבור מידי יום ביומו, צריך לקבוע סדר חזק ללמוד את ההלכות היטב, לחזור עליהם הרבה פעמים - עד שיהיה שגור על פיו!

'חתן התנ"ך העולמי' שנבחר השנה בחור בן שבע עשרה (17) שאלו אותו: 'איך הוא זוכר הכל?' הוא אמר: 'שהוא חוזר על התנ"ך מאות פעמים!!' זה מחייב את כולם! לא? בן 17 חוזר על התנ"ך מאות פעמים, אז הוא זוכר הכל.

אז העצה: אתה רוצה לזכור הלכות לשון הרע ולא להכשל? לחזור על זה ולחזור על זה ולחזור הרבה פעמים עד שיהיה שגור על פיך! וכך כתב 'חפץ חיים' בהקדמה ל'שמירת הלשון'. בימים שהוא ילמד היטב ב'חפץ חיים' וב'שמירת הלשון' תהיה לו שמירה לנצור את לשונו, אבל בלי זה אי אפשר להינצל מעוון המר הזה! ואולי גם מחויבים ע"פ ההלכה ללמוד 'חפץ חיים' ו'שמירת הלשון' בכל יום חוץ מהמצווה שמקיים: 'מצווה לשמוע דברי חכמים' וכל חכמי הדור הן בדור לפני המלחמה עד דורנו, כולם סוברים פה אחד: שצריך ללמוד לימוד זה בכל יום כדי להינצל מלשון הרע, והיות והלימוד הזה מונע אותו מלעבור על התורה הקדושה, אז בוודאי שהוא מחויב לעשות דבר זה, כדי להימנע מעוון הזה, ואם יש לו שייכות ללמוד בחברותא - זה בכלל סיוע עצום! כך הוא ילמד יותר טוב.

יש עוד, שכל אחד יכול למצוא לעצמו עצות טובות, והשי"ת עוזר למי שרוצה, 'כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו' לזכות להילחם את המלחמה הגדולה הזאת, זוהי מלחמת היצר לקדש את הפה, פה קדוש - מה שמוציא מפיו מתקיים! מי שהפה שלו קדוש מה שמוציא מהפה מתקיים, וככה יכולים לזכות גם בעוה"ז וגם לעוה"ב!

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק בתאריך 08.06.2022

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו(גם מטלפון כשר) 077-3532243

ברכה והצלחה וכל מילי דמטב

מיכאל יעקב ואוראל
אהוד בני הגית

לזיווג הגון מהרה
אוריאל משה בן רוני
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אילן בן שולמית
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לחזרה בתשובה ורפואה
אבנר אסתר בת זאודה
ישארג בת אסצ'לה
וכל צאצאיהן

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שימזאל בן חנה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
דייזי בת חביבה
קרן בת רבקה
יוסף בן דונטה
אפרים נשר בן שושנה